

ED 29/9/76

Negen EG-ministers in de stal van boer Ansems

Landbouwtopy was eventjes in Hoogeloon

(Door Hetty van Rooij)

HOOGELOON — Wie gistermorgen het erf van boer Ansems in Hoogeloon op wilde moest van goeden huize komen. Er was een legitimatiebewijs voor nodig. En een speciaal pasje, dat alleen bij het ministerie van Landbouw in Den Haag te krijgen was geweest. En dan nog keek de dienstdoende agent, zich zelf van het belang van zijn taak bewust, of de nationale veiligheid aan een zijden draad hing.

Het was dan ook niet mis, wat daar aan het Dominépad stond te gebeuren. Terwijl de familie Ansems nog in alle rust koffie dronk met het bestuur van de plaatselijke NCB maakten de negen EG-landbouwministers, onder aanvoering van landbouwcommissaris Ir. Lardinois, zich op om aan dat bedrijf een bezoek te brengen. Nou is Ir. Lardinois al bijna vaste gast in Hoogeloon, want de heer Ansems is op het gebied van excursies en bezoeken wel wat gewend. Zijn boerderij is een typisch voorbeeld van een bedrijf, dat, na een verhuizing in verband met de ruilverkaveling, geweldig gegroeid is. Het is nu 36 hectare groot en „klom” in twintig jaar van vier naar ruim honderd koeien. En dus stoppen er regelmatig bussen met vertegenwoordigers van alle mogelijke organisaties om te kijken hoe dat er allemaal uit-

ziet, en hangen er zelfs permanent kaarten en cijferlijsten (in het Engels) in de stal. „Ach, ik kan het me wel voorstellen” zegt Ansems laconiek. „Als ik nooit ergens was wezen kijken had ik hier nu ook niet gezeten”.

Veiligheid

Maar de omvang van de karavaan, die langs het privé-hertenparkje het hek indraait maakt „rustig kijken” al bij voorbaat onmogelijk. De ministers maken deel uit van een gezelschap van in totaal zo'n vijftig mensen, inclusief dames. Voor hen is een bus afgehuurd dat hen van vliegveld Gilze-Rijen naar Hoogeloon brengt. Met motorpolitie ervoor, en een indrukwekkende reeks zwarte Mercedesen erachter. Want niet alleen de Nederlandse regering waakt over de veiligheid van het hoge bezoek, menige minister heeft ook zijn eigen gevolg nog meegenomen. Al blijft dat hele internationale persoonlijke escorte in de Hoogeloonse berm wachten, bij de twee „onopvallende” politiewagens die daar al tijden staan.

Koffie

Ook zonder die intensieve begeleiding stroomt de schoongespoten stal in één keer vol mensen. Franse

Minister Van der Stee begroet de familie Ansems.

en Engelse tolken werpen zich op het welkomstwoordje van Ansems,

en daarna mogen de dames met mevrouw mee naar de koffie. Voor

het gemak wordt maar aangenomen dat het wel en wee van het Kempische boerenbedrijf hen niet zo interesseert. De heren hebben precies een half uur de tijd om uit te vinden wat ze willen weten, al gaat voor de ministers een groot deel van de tijd nog verloren met het nemen van foto's tussen de flat-sen in de wei. Als de dames de koffie op hebben dirigeert minister Van der Stee, als de leider van het schoolreisje, het gezelschap handendklappend de bus weer in. Op weg naar Bladel, de ontvangst op het gemeentehuis, het vendelzwaaien door het gilde en de lunch, en uitgezwaaid door Ansems („Zo, en nou de overall maar weer eens aan”). En wat is nou de zin van zo'n maanden van tevoren zorgvuldig voorbereid, bezoek?

„Ach, het is voor die ministers natuurlijk wel belangrijk om van buitenaf eens te laten zien dat ze belangstelling hebben” filosofeert Ansems. „Tenslotte moeten zij het beleid bepalen, en het is moeilijk praten als je niet weet hoe iets eruit ziet. Maar dat we hier iedere dag om half zeven beginnen en er naar streven om acht uur 's avonds klaar te zijn — dat staat er aan de buitenkant niet op.

En daar komen zij in een half uur ook niet achter”.